

Betrug

Im **deutschen Recht** setzt der Betrug (§ 263 Abs. 1 dStGB) die vorsätzliche Vorspiegelung falscher oder die Entstellung oder Unterdrückung wahrer Tatsachen voraus, in der Absicht sich oder einem Dritten einen rechtswidrigen Vermögensvorteil zu verschaffen (Bereicherungsabsicht). Die Täuschung kann ausdrücklich, konkludent oder beim Bestehen einer Aufklärungspflicht durch pflichtwidriges Unterlassen erfolgen. Beim Adressaten muss ein Irrtum erregt oder unterhalten werden, aufgrund dessen er über sein Vermögen oder das eines Dritten freiwillig verfügt und ein Vermögensschaden eintritt. Dies ist zu bejahen, wenn bei einer Gesamtsaldierung dem Vermögensabfluss kein adäquater Vermögenszufluss gegenübersteht. Das Strafmaß des einfachen Betrugs reicht von Geldstrafe bis zu Freiheitsstrafe von fünf Jahren. Der Versuch ist strafbar (§ 263 Abs. 2 dStGB). Eine Freiheitsstrafe von sechs Monaten bis zu zehn Jahren ist für besonders schwere Fälle (§ 263 Abs. 3 dStGB) vorgesehen. Darüber hinaus existiert für die Fälle der banden- und gewerbsmäßigen Begehung ein Verbrechenstatbestand (§ 263 Abs. 5 dStGB), bei dem die Freiheitsstrafe von einem Jahr bis zu zehn Jahren beträgt. Im **georgischen Recht** erfordert der Betrug ebenfalls die vorsätzliche Vorspiegelung falscher Tatsachen, in der Absicht sich oder einem Dritten einen rechtswidrigen Vermögensvorteil zu verschaffen. Auch hier kann der Betrug in Form einer Unterdrückung wahrer Tatsachen begangen werden (sog. passiver Betrug). Im Unterschied zu anderen Straftaten gegen das Vermögen verfügt der Irrende beim Betrug freiwillig über das Vermögen. Auf der Grundlage der Handlungen muss grundsätzlich ein Vermögensschaden entstehen. Zu beachten ist, dass zwei Betrugsvorschriften existieren. Art. 180 gStGB wird zwar als Betrug bezeichnet, aber auch Art. 185 gStGB (Vermögensschädigung durch Täuschung) ist ein Betrugsdelikt. Der Hauptunterschied besteht darin, dass bei Art. 180 gStGB das Vermögen des Opfers vermindert werden muss (z.B. gibt das Opfer eine Sache heraus). Bei Art. 185 gStGB wird das Opfer zwar ebenfalls getäuscht, aber eine Vermögensminderung tritt nicht ein. Strafgrund ist der Umstand, dass das Opfer für seine Leistung keine Gegenleistung erhalten hat (z.B. ein Taxifahrer wird getäuscht und nach der Fahrt nicht bezahlt), womit keine neue Verfügungsgewalt entstanden ist. Das Strafmaß des einfachen Betrugs nach Art. 180 Abs. 1 gStGB reicht von Geldstrafe bis zu Freiheitsstrafe von vier Jahren. Eine einfache Vermögensschädigung durch Täuschung nach Art. 185 Abs. 1 gStGB wird mit Geldstrafe, mit gemeinnütziger Arbeit von 120 bis 180 Stunden, mit Besserungsarbeit bis zu einem Jahr, mit Hausarrest von sechs Monaten bis zu zwei Jahren oder mit Freiheitsstrafe bis zu zwei Jahren bestraft. Insgesamt unterscheiden sich das deutsche und georgische Verständnis nicht wesentlich, da im deutschen Recht der versuchte Betrug ebenfalls strafbar ist. (Mwa/Bji)

თაღლითობა

გერმანული სამართლის მიხედვით თაღლითობა (გსსკ-ის 263-ე პარაგრაფი 1-ელი ნაწილი) გულისხმობს მოტყუებით, კერძოდ, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით ან ნამდვილი ფაქტების დამალვით განხორციელებულ ქმედებას თავისთვის ან სხვისთვის ქონებრივი უფლების მისაღებად. მოტყუება შესაძლოა განხორციელდეს სიტყვიერად, კონკლუდენტურად ან უმოქმედობით, როდესაც პირს ევალებოდა სწორი ინფორმაციის მიწოდება. მსხვერპლი სწორედ ამის საფუძველზე უნდა იქნას შეცდომაში შეყვანილი, რის შედეგადაც ის ნებაყოფლობით გასცემს თავის ან მესამე პირის ქონებას და ზიანი დგება. ზიანის დადგომაში იგულისხმება ის მდგომარეობა, როდესაც გაცემული (შემცირებული) ქონების ადეკვატური, საპასუხო შემოსავალი მსხვერპლს არ მიუღია. თაღლითობის მარტივი შემთხვევებისთვის დადგენილი სანქციები მერყეობს ჯარიმიდან ხუთ წლამდე ვადით თავისუფლების აღკვეთამდე. მცდელობაც დასჯადია (გსსკ-ის 263 პარაგრაფის მე-2 ნაწილი). განსაკუთრებით მძიმე შემთხვევებისთვის გათვალისწინებულია 6 თვიდან 10 წლამდე ვადით თავისუფლების აღკვეთა (გსსკ-ის 263 პარაგრაფის მე-3 ნაწილი). გარდა ამისა, აღნიშნული დანაშაულის ჩადენის სხვა ფორმებიც არსებობს, კერძოდ ბანდის მიერ ან არაერთჯერადად (გსსკ-ის 263 პარაგრაფის მე-5 ნაწილი), რაც კიდევ უფრო მკაცრად, ერთიდან ათ წლამდე თავისუფლების აღკვეთის ვადით ისჯება. **ქართულ სამართალშიც** თაღლითობა გულისხმობს მოტყუებით სხვისი ქონების დაუფლებას ან ქონებრივი უფლების მიღებას თავისთვის ან სხვისთვის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით. აღიარებულია პასიური თაღლითობის ფორმაც, როდესაც ინფორმაციის დამალვის გზით ხდება დანაშაულის ჩადენა. საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული სხვა დანაშაულებისგან განსხვავებით, მსხვერპლი თაღლითობის დროს ნებაყოფლობით გასცემს ნივთს ან ქონებრივ უფლებას. დანაშაულის დამთავრებულად ცნობისთვის აუცილებელი ქონებრივი ზიანის დადგომა. ქართული სისხლის სამართალი თაღლითობის ორ ფორმაც იცნობს სსსკ-ის 180-ე (თაღლითობა) და 185-ე მუხლების სახით (ქონებრივი დაზიანება მოტყუებით). განსხვავება იმაშია, რომ პირველ შემთხვევაში აუცილებელია მსხვერპლის მიერ დამნაშავისთვის ნივთის ან ქონებრივი უფლების გადაცემა, ხოლო მეორე შემთხვევაში კი საუბარია ე.წ. მიუღებელ შემოსავალზე (მაგ. ტაქსის მძღოლს არ გადაუხადეს მგზავრობის თანხა). ამ დროს მსხვერპლის ქონება არ მცირდება და ნივთზე ახალი ბატონობა არ ფუძნდება. სსსკ-ის 180-ე მუხლის 1-ელი ნაწილით გათვალისწინებული მარტივი თაღლითობისთვის სასჯელი მერყეობს ჯარიმიდან ოთხ წლამდე ვადით თავისუფლების აღკვეთამდე. სსსკ-ის 185-ე მუხლის 1-ელი ნაწილი კი შემდეგ სასჯელის ფარგლებს ადგენს: ჯარიმა, საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა 120-დან 180 საათამდე ვადით, გამასწორებელი სამუშაო ერთ წლამდე ვადით, შინაპატიმრობა ექვსი თვიდან ორ წლამდე ვადით ან თავისუფლების აღკვეთა ორ წლამდე ვადით. მთლიანობაში, გერმანულ და ქართულ სისხლის სამართალში თაღლითობის არსი ერთმანეთისგან მნიშვნელოვნად არ განსხვავდება. ორივე სამართალში მცდელობაც დასჯადია. (Mwa/Bji)